

ΕΠΙΚΗΔΕΙΟΣ ΛΟΓΟΣ
ΑΡΧΗΓΟΥ Ν.ΔΟΚΙΜΩΝ ΣΝΔ

Ήρθαμε όλοι σήμερα εδώ, οι συγγενείς, οι φίλοι σου και όσοι είχαν τη τιμή και την ευτυχία να σε γνωρίζουν για το βαρύ αυτό τελευταίο αντίο.

Ήρθαμε να σε αποχαιρετίσουμε συγκινημένοι για τον αναπάντεχο, άδικο και πρόωρο χαμό σου. Ο πόνος μας, αβάσταχτος, απαρηγόρητος. Και εγώ εδώ, έχω τη μεγάλη τιμή και ευθύνη να σε αποχαιρετήσω εκ μέρους όλων των Ναυτικών Δοκίμων.

Φοβούμαι όμως μήπως με τα φτωχά και ταπεινά λόγια μου δεν αποδώσω τα πρέπει στο μεγαλείο της ψυχής σου, για το σεμνό ευγενικό και πράο χαρακτήρα σου.

Αγωνίστηκες πολύ, ξεπέρασες κάθε εμπόδιο και κατάφερες να εισαχθείς στη σχολή μας. Πέτυχες αυτό που αναζητά κάθε νέος, να βρεις το δρόμο σου. Μα δε σταμάτησες εκεί, με τους κόπους και τις θυσίες σου έγινες πρότυπο δοκίμου, με αποτέλεσμα να έχεις την αποδοχή όλων.

Θάλεια, ξέρω ότι υπήρξαν στιγμές που απελπίστηκες, πόνεσες και απόρησες, όμως αμέσως μετά γέλασες, αγάπησες τους συμμαθητές σου, τους φίλους σου, τη ναυτοσύνη και την ίδια τη ζωή.

Σηκώθηκες όσες φορές κι αν χρειάστηκε, ανέπτυξες τις αρετές σου και έμαθες, να είσαι συγκροτημένη, να πονάς χωρίς να υποφέρεις, να νικάς χωρίς να θριαμβολογείς, να απαντάς με λίγα λόγια και πολλά έργα.

Έμαθες να μη γονατίζεις στις κακουχίες παρά να χεις το κεφάλι σου ψηλά. Η στάση σου σε όλα αυτά απέδειξε πως ήσουν παράδειγμα προς μίμηση όχι μόνο δοκίμου αλλά και ανθρώπου.

Γιατί πάνω από όλα είμαστε άνθρωποι κι εσύ σκαρφάλωσες στην κορυφή και κατάφερες με το πνεύμα σου να κάνεις αυτό που όλοι επιθυμούν, να πετύχεις τους στόχους σου. Γιατί εσύ Θάλεια πέτυχες όλα αυτά για τα όποια αγωνίστηκες, και ο αγώνας αυτός της ζωής σου διέπτονταν από τις μέγιστες αρετές.

Ταξίδεψες μαζί μας σε χώρες μακρινές. Θα σε θυμόμαστε να χαίρεσαι, να συνεχίζεις να χορεύεις μαζί μας και να μας γεμίζεις όλους με ζωντάνια, λεβεντιά και δύναμη για ζωή.

Μας έκανες να νιώθουμε υπερήφανοι που είμαστε δόκιμοι. Μετανιώνω όμως προσωπικά, που δεν είμαι καλός χορευτής και δεν πρόλαβα να χορέψω κι εγώ μαζί σου ένα χορό, και να νιώσω μαζί σου αυτή τη χαρά που ξεχείλιζε από τα μάτια σου. Δε θα ξεχάσω το χαμόγελο σου σε εκείνη τη φωτογραφία σου στη βαρδιόλα με έναν συμμαθητή σου. Αυτό θα με συνοδεύει στα μελλοντικά μου ταξίδια.

Ήσουν μια από μας, και ο σεβασμός και οι δεσμοί που μας διέπουν δε θα μας επιτρέψουν να σε ξεχάσουμε ποτέ. Θα αγαπάμε για πάντα και είμαστε περήφανοι για σένα

Το ξέρω πως η θάλασσα θα είναι ήρεμη και γαλήνια σε αυτό το τελευταίο σου ταξίδι. Καλό παράδεισο. Θα ζήσεις για πάντα στις καρδιές μας.